

31 maart 1959

U 3307/59 - G 46 - P1/PS9.

12967/17

GEHEIM

13/4

Land: Groot-Brittannië.
Onderwerp: Morgan PHILLIPS kandidaat voor de volgende algemene verkiezingen.

Referenties:

Datum van waarneming: Tweede helft maart 1959.

Bron: Betrouwbaar.

Informatie: Van socialistische parlementsleden.

Opmerkingen:

Verzonden aan: de Minister van Buitenlandse Zaken.

Aan Zijne Excellentie Prof. Dr L.J.M. BEEL
Minister-President

Plein 1813 no. 4
's-GRAVENHAGE.

Groot-Brittannië

MORGAN PHILLIPS CANDIDAAT VOOR DE VOLGENDE ALGEMENE
VERKIEZINGEN

Er is in de Britse pers enige ophef gemaakt van het feit dat de partij-secretaris van Labour, Morgan PHILLIPS, besloten heeft zijn functie (welke niet langer verenigbaar is met lidmaatschap van het Lagerhuis) prijs te geven om zich kandidaat te laten stellen voor de volgende algemene verkiezingen.

De reden waarom hiervan ophef is gemaakt, is de omstandigheid, dat Morgan PHILLIPS een taktische vergissing heeft gemaakt door een candidatuur te zoeken in Noordoost Derbyshire, een distrikt waarvan de zetel in het Lagerhuis "in de zak is" van de mijnwerkersbonden. (Zoals bekend houden de Britse vakbonden er ongeveer honderd Lagerhuis-zetels op na, welke zij reserveren voor hun eigen protégés). De vergissing, die PHILLIPS maakte was, dat hij meende als ex-mijnwerker en wegens een vroeger ontvangen studiebeurs van de mijnwerkersbond, vanzelfsprekend met open armen te zullen worden ontvangen voor deze mijnwerkerszetel, vooral om zijn verdiensten voor de partij. Maar de mijnwerkers van Derbyshire hadden reeds een der hunnen zo goed als gekozen en wilden hem niet prijs geven voor PHILLIPS. Laatstgenoemde begreep de situatie onmiddellijk en trok zich terug, zonder evenwel van zijn plannen af te stappen, om zijn functie op het politieke hoofdkwartier prijs te geven voor een Lagerhuis-zetel.

Volgens socialistische parlementaire kringen heeft PHILLIPS zijn besluit mede op verzoek van de partijleiding genomen. De Labourpartij heeft in de fraktie in Westminster

gebrek aan een man als PHILLIPS met zijn grote organisatorische bekwaamheid, diep politiek inzicht en ruime ervaring. Sinds Herbert MORRISON namelijk ter zijde is geschoven, is er in de Labourfractie niet meer een dergelijke figuur aanwezig.

Het is zeker, dat Morgan PHILLIPS een zetel zal krijgen en eventuele toekomstige berichten over verdere teleurstellingen in de pers behoren niet al te ernstig te worden opgevat. Er is altijd sprake van grote jaloezie tussen de vakbonden, die rechtens hun zetels opeisen, de plaatselijke onderafdelingen van Labour, die zich niet willen laten ringeloren door de bonden, maar die eigen politiek-militante kandidaten naar voren willen schuiven, en tenslotte de Coöperatieve Beweging, die krachtens een overeenkomst met de Labourpartij aanspraak maakt op twintig veilige zetels plus tien candidaturen voor twijfelachtige zetels. Dit verklaart, waarom prominente ex-Lagerhuisleden zoals Tom DRIBERG (ex-voorzitter van het landelijk bestuur van Labour) en een man als Woodrow WYATT zo lang hebben moeten zoeken naar een veilige candidatuur voor een terugkeer in het parlement.

PHILLIPS zal, met steun van de partijleiding, er derhalve zeker in slagen zijn zetel te krijgen. Het feit, dat het hoofdbestuur van de fractie zijn tegenwoordigheid in de fractie nodig acht, betekent volgens socialistische kringen, dat GAITSKELL hem de toezegging heeft gedaan, dat hij een hem waardige positie in de regering zal krijgen. Het zou onjuist zijn zich ten aanzien van het laatste blind te staren op het feit, dat door de vorming van zijn "schaduw kabinet" GAITSKELL bij voorbaat alle belangrijke zetels in een volgend Labour-kabinet heeft weggegeven.

Dit is niet juist. Er zijn een aantal portefeuilles, welke niet weggegeven worden in het "schaduw kabinet", en welke zeer belangrijk kunnen zijn, indien de premier zulks wenst en de benoemde de persoonlijkheid en bekwaamheid bezit, om van zijn functie iets te maken.

Morgan PHILLIPS zou belast kunnen worden met een functie als die van "Lord President of the Council", welke niet veel konkreets inhoudt en welke zijn belang ontleent aan de in deze functie benoemde persoon. Hier moge voorts herinnerd worden aan het feit, dat het in de Britse politiek mogelijk en zelfs gangbaar is om aan een persoon een sinecure-portefeuille te geven met een hoog ministerieel salaris, terwijl zijn enige functie niets anders is dan openlijk reclame te maken voor de regerende partij, zoals dit momenteel het geval is met Minister Lord HAILSHAM.

Er is evenwel één aspect van deze affaire, dat volgens socialistische kringen enige verwondering in de fraktie heeft gewekt. Om zich voor het Lagerhuis candidaat te stellen, moet PHILLIPS zijn huidige functie, - en dit is een zeer machtige en goedbetaalde functie, - neerleggen. Het feit, dat hij hiertoe op dit ogenblik bereid is, wordt door een aantal leden van de fraktie uitgelegd als een aanwijzing, dat Morgan PHILLIPS, die beschouwd wordt als een van de meest uitgeslapen politieke profeten van Brittannië, een overwinning van Labour verwacht bij de algemene verkiezingen. Velen van zijn partijgenoten zijn, vooral sedert de ernstige politieke tegenslagen van Labour in het Lagerhuis en het goede nieuws over afnemende werkeloosheid, dat natuurlijk de Tories electoraal ten goede komt, hier niet zo zeker van.